

TRES TESTIMONIS QUE ESTUDIEN*

TESTIMONI D'UNA ADOLESCENT QUE TREBALLA

Itala Navarro,

promotora CAD (text extret d'una entrevista feta el 15 de setembre de 2011)

Miriam Bandama Casimiro cursa el quart curs de secundària a l'IE José Gabriel Condorcanqui-Independència-Lima. Viu amb la seva mare Maria, que és una venedora ambulante, i amb els seus germans. Fa set anys que el seu pare té un altre compromís. Des d'allà, ella ha d'ajudar l'economia de la llar.

En aquesta oportunitat la trobam concentrada, analitzant situacions matemàtiques a la seva aula, ens explica que li agrada fer treball de grup, li encanta donar les seves opinions als seus mestres i aconsellar els seus companys.

"M'aixec a les set del matí per a anar a l'escola que està a prop de casa. Estic bé en el meu curs, però alguns cops baixen les meves qualificacions, perquè em distreuen les coses dels al·lots o els problemes de la meua família, tinc dificultats per desenvolupar amb rapidesa problemes de matemàtiques, però procur superar les dificultats, esforçant-me i concentrant-me més... Per això valor la manera de ser dels meus mestres que tenen molta paciència i s'esforcen per ensenyar-me, me n'adon de la seva comprensió i afecte. El meu somni és estudiar per a ser farmacèutica. M'alegra ajudar la meua mare, germans i amics."

Na Miriam se les enginya per a estudiar i treballar; de dilluns a divendres al col·legi ha de vendre les seves 20 bosses de faves amb carn d'olla i panotxa a un sol cadascuna; la seva mare les prepara des de les quatre del matí i el seu germà menor de 9 anys les hi porta uns minuts abans del pati perquè les pugui vendre calentes. Als horabaixes li agrada llegir, essent el seu espai favorit el seu llit, prepara les seves exposicions, resol els seus exercicis, qüestionaris, cerca informació, fa els seus resums i a més, ajuda la seva mare en les tasques de la casa juntament amb els seus germans. Els caps de setmana treballa des de les 8 del matí fins a les 10 de la nit, com a ajudant de manteniment d'ordinadors i mòbils en un lloc del mercat proper a casa seva.

Ens explica una anècdota del seu treball de cap de setmana "Vaig lliurar un mòbil a un client i li vaig dir que ja no es podia arreglar, això m'havien dit abans, però en realitat el mòbil sí que l'havien pogut arreglar i el client hauria hagut de pagar-me 40 sols... i aquesta pèrdua me l'havien de descomptar del meu sou, però l'endemà va tornar el client i li vaig explicar que per equivocació no li havia cobrat, però que el servei s'havia fet i feliçment em va pagar els 40 sols i ja no em varen haver de descomptar... Vaig aprendre que no es pot agafar al peu de la lletra el que altres em diuen, sinó que abans ho he de comprovar."

